

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 25ης Οκτωβρίου 2018*

«Προδικαστική παραπομπή – Κοινωνική ασφάλιση – Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 – Άρθρο 12, παράγραφος 1 – Κανονισμός (ΕΚ) 987/2009 – Άρθρο 14, παράγραφος 1 – Αποσπασμένοι εργαζόμενοι – Εφαρμοστέα νομοθεσία – Πιστοποιητικό τύπου Α 1 – Υπαγωγή του μισθωτού στη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο έχει την έδρα του ο εργοδότης – Προϋποθέσεις»

Στην υπόθεση C-451/17,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Administrativen sad Veliko Tarnovo (πρωτοβάθμιο διοικητικό δικαστήριο του Veliko Tarnovo, Βουλγαρία) με απόφαση της 19ης Ιουλίου 2017, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 27 Ιουλίου 2017, στο πλαίσιο της δίκης

«Walltopia» AD

κατά

Direktor na Teritorialna direktsia na Natsionalnata agentsia za prihodite – Veliko Tarnovo,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J.-C. Bonichot, πρόεδρο του πρώτου τμήματος, προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, E. Regan (εισηγητή) και C. G. Fernlund, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Mengozzi

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- ο Direktor na Teritorialna direktsia na Natsionalnata agentsia za prihodite – Veliko Tarnovo, εκπροσωπούμενος από την D. Boneva,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον D. Martin και την N. Nikolova,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική.

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 1, στοιχεία ι' και ιβ', και του άρθρου 12, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (ΕΕ 2004, L 166, σ. 1, και διορθωτικό ΕΕ 2004, L 200, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 465/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012 (ΕΕ 2012, L 149, σ. 4) (στο εξής: κανονισμός 883/2004), καθώς και του άρθρου 14, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 987/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για καθορισμό της διαδικασίας εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (ΕΕ 2009, L 284, σ. 1).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της «Walltopria» AD και του Direktor na Teritorialna direktsia na Natsionalnata agentsia za prihodite – Veliko Tarnovo (διευθυντή της περιφερειακής διευθύνσεως της εθνικής υπηρεσίας δημοσίων εσόδων του Veliko Tarnovo, Βουλγαρία), με αντικείμενο τη νομιμότητα αποφάσεως περί μη χορηγήσεως βεβαιώσεως για την εφαρμοστέα νομοθεσία σε εργαζόμενο της Walltopria.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

Ο κανονισμός 883/2004

- 3 Το άρθρο 1 του κανονισμού 883/2004, το οποίο επιγράφεται «Ορισμοί» και περιλαμβάνεται στον τίτλο I του κανονισμού αυτού με τίτλο «Γενικές διατάξεις», προβλέπει τα εξής:

«Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

[...]

- γ) “ασφαλισμένος”: σε σχέση με τους κλάδους κοινωνικής ασφάλειας που εμπίπτουν στον τίτλο III, κεφάλαια 1 και 3, το πρόσωπο το οποίο πληροί τους απαιτούμενους όρους της νομοθεσίας του αρμόδιου κράτους μέλους βάσει του τίτλου II ώστε να έχει δικαίωμα σε παροχές, λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων του παρόντος κανονισμού,

[...]

- ι) “κατοικία”: ο τόπος στον οποίο διαμένει συνήθως ένα πρόσωπο,

[...]

- ιβ) “νομοθεσία”: για κάθε κράτος μέλος, οι νόμοι, οι κανονισμοί και άλλες κανονιστικές διατάξεις και όλα τα εκτελεστικά μέτρα, εφόσον αφορούν στους κλάδους κοινωνικής ασφάλισης του άρθρου 3, παράγραφος 1.

[...]»

- 4 Κατά το άρθρο 2, το οποίο επιγράφεται «Προσωπικό πεδίο εφαρμογής» και περιλαμβάνεται στον ίδιο τίτλο I του κανονισμού αυτού:

«1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στους υπηκόους κράτους μέλους, τους ανιθαγενείς και τους πρόσφυγες που κατοικούν σε κράτος μέλος και υπάγονται ή είχαν υπαχθεί στη νομοθεσία ενός ή περισσότερων κρατών μελών καθώς και στα μέλη της οικογένειάς τους και στους επιζώντες τους.

2. Εφαρμόζεται επίσης στους επιζώντες προσώπων που είχαν υπαχθεί στη νομοθεσία ενός ή περισσότερων κρατών μελών, ανεξαρτήτως της ιθαγένειας των προσώπων αυτών, εφόσον οι επιζώντες είναι υπήκοοι κράτους μέλους ή ανιθαγενείς ή πρόσφυγες που κατοικούν σε κράτος μέλος.»

- 5 Το άρθρο 11 του εν λόγω κανονισμού, το οποίο επιγράφεται «Γενικοί κανόνες» και περιλαμβάνεται στον τίτλο II του κανονισμού αυτού με τίτλο «Προσδιορισμός της εφαρμοστέας νομοθεσίας», ορίζει τα εξής:

«1. Τα πρόσωπα στα οποία εφαρμόζεται ο παρών κανονισμός υπάγονται στη νομοθεσία ενός και μόνον κράτους μέλους. Η νομοθεσία αυτή προσδιορίζεται σύμφωνα με τον παρόντα τίτλο.

2. Για τους σκοπούς εφαρμογής του παρόντος τίτλου, τα πρόσωπα που λαμβάνουν παροχές σε χρήμα λόγω ή συνεπεία μισθωτής ή μη μισθωτής τους δραστηριότητας, θεωρούνται ότι ασκούν τη δραστηριότητα αυτή. Τούτο δεν ισχύει για συντάξεις αναπηρίας, γήρατος ή επιζώντων ούτε για συντάξεις λόγω εργατικού ατυχήματος ή επαγγελματικής ασθένειας ούτε για παροχές ασθένειας σε χρήμα που καλύπτουν περίθαλψη απεριορίστου διαρκείας.

3. Με την επιφύλαξη των άρθρων 12 έως 16:

- α) το πρόσωπο που ασκεί μισθωτή ή μη μισθωτή δραστηριότητα σε κράτος μέλος υπάγεται στη νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους,
- β) ο δημόσιος υπάλληλος υπάγεται στη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο ανήκει η υπηρεσία που τον απασχολεί,
- γ) το πρόσωπο το οποίο λαμβάνει παροχές ανεργίας σύμφωνα με το άρθρο 65, δυνάμει της νομοθεσίας του κράτους μέλους κατοικίας, υπάγεται στη νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους,
- δ) το πρόσωπο που καλείται ή καλείται εκ νέου να εκτελέσει στρατιωτική θητεία ή πολιτική υπηρεσία σε κράτος μέλος, υπάγεται στη νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους,
- ε) οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο, στο οποίο δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις των στοιχείων α' έως δ', υπάγεται στη νομοθεσία του κράτους μέλους κατοικίας, με την επιφύλαξη άλλων διατάξεων του παρόντος κανονισμού που του εξασφαλίζουν παροχές δυνάμει της νομοθεσίας ενός ή περισσότερων άλλων κρατών μελών.

[...]

- 6 Το άρθρο 12 του ως άνω κανονισμού, το οποίο επιγράφεται «Ειδικοί κανόνες» και περιλαμβάνεται επίσης στον τίτλο II του κανονισμού αυτού, ορίζει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Το πρόσωπο που ασκεί μισθωτή δραστηριότητα σε κράτος μέλος για λογαριασμό εργοδότη ο οποίος ασκεί κανονικά τις δραστηριότητές του εκεί και το οποίο έχει αποσπαστεί από τον εν λόγω εργοδότη σε άλλο κράτος μέλος για να εκτελέσει εργασία για λογαριασμό του εν λόγω εργοδότη, εξακολουθεί να υπάγεται στη νομοθεσία του πρώτου κράτους μέλους, υπό τον όρο ότι η προβλεπόμενη διάρκεια της εργασίας δεν υπερβαίνει τους 24 μήνες και ότι το πρόσωπο αυτό δεν έχει αποσταλεί σε αντικατάσταση άλλου αποσπασμένου.»

Ο κανονισμός 987/2009

- 7 Το άρθρο 14 του κανονισμού 987/2009, το οποίο επιγράφεται «Διευκρινίσεις σχετικά με τα άρθρα 12 και 13 του [κανονισμού 883/2004]» και περιλαμβάνεται στον τίτλο II του ως άνω πρώτου κανονισμού με τίτλο «Καθορισμός της εφαρμοστέας νομοθεσίας», προβλέπει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Για την εφαρμογή του άρθρου 12, παράγραφος 1, του [κανονισμού 883/2004], ένα “πρόσωπο που ασκεί μισθωτή δραστηριότητα σε κράτος μέλος για λογαριασμό εργοδότη ο οποίος ασκεί κανονικά τις δραστηριότητές του εκεί και το οποίο έχει αποσπαστεί από τον εργοδότη του σε άλλο κράτος μέλος” μπορεί να είναι πρόσωπο που προσλαμβάνεται προκειμένου να αποσπαστεί σε άλλο κράτος μέλος, υπό τον όρον ότι, αμέσως πριν από την έναρξη της απασχόλησής του, ο ενδιαφερόμενος υπόκειται ήδη στη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο έχει την έδρα του ο εργοδότης του.»

Το βουλγαρικό δίκαιο

Το Σύνταγμα της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας

- 8 Κατά το άρθρο 51, παράγραφος 1, του Συντάγματος της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας, «[ο]ι πολίτες έχουν δικαίωμα κοινωνικής ασφάλισης και παροχών κοινωνικής πρόνοιας».

- 9 Κατά το άρθρο 51, παράγραφος 2, του Συντάγματος αυτού:

«Οι ιδιώτες που απασχολούνται προσωρινά τυγχάνουν κοινωνικής ασφάλισης υπό τις προϋποθέσεις και σύμφωνα με τις διατυπώσεις που ορίζει ο νόμος.»

- 10 Κατά το άρθρο 52, παράγραφος 1, του εν λόγω Συντάγματος:

«Οι πολίτες έχουν δικαίωμα ασφάλισης ασθενείας η οποία εγγυάται προσιτή ιατρική βοήθεια και δωρεάν ιατρική περίθαλψη υπό τις προϋποθέσεις και σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει ο νόμος.»

Ο εργατικός κώδικας

- 11 Το άρθρο 121, παράγραφος 1, του Kodeks na truda (εργατικού κώδικα) έχει ως εξής:

«Εφόσον τούτο απαιτείται για τις ανάγκες της επιχειρήσεως, ο εργοδότης μπορεί να αποσπάσει τον εργαζόμενο ή τον απασχολούμενο για την άσκηση των καθηκόντων του εκτός του τόπου εργασίας του για χρονικό διάστημα το οποίο δεν υπερβαίνει τις 30 διαδοχικές ημερολογιακές ημέρες.»

Ο κώδικας κοινωνικής ασφάλισης

- 12 Το άρθρο 4, παράγραφος 1, σημείο 1, του Kodeks za sotsialno osiguriavane (κώδικα κοινωνικής ασφάλισης) ορίζει τα εξής:

«Οι εργαζόμενοι και απασχολούμενοι, ανεξαρτήτως του είδους εργασίας, του τρόπου αμοιβής και της πηγής των εισοδημάτων τους, πλην των προσώπων που διαλαμβάνονται στο άρθρο 4a, παράγραφος 1, έχουν υποχρεωτική κάλυψη σε περίπτωση συνήθους ασθένειας, μητρότητας, αναπηρίας λόγω συνήθους ασθένειας, γήρατος ή θανάτου, εργατικού ατυχήματος, επαγγελματικής ασθένειας ή ανεργίας, δυνάμει του παρόντος κώδικα· όσοι καλύπτονται από προγράμματα παροχών μητρότητας και ευρέσεως εργασίας δεν έχουν κάλυψη από την ασφάλιση ανεργίας εφόσον τούτο προβλέπεται από το συγκεκριμένο πρόγραμμα.»

13 Το άρθρο 9, παράγραφος 2, σημείο 4, του κώδικα αυτού προβλέπει τα εξής:

«Ως ασφαλιστική περίοδος άνευ καταβολής ασφαλιστικών εισφορών θεωρείται το χρονικό διάστημα κατά τη διάρκεια του οποίου χορηγήθηκαν επιδόματα ανεργίας.»

Ο νόμος περί ασφαλίσεως ασθενείας

14 Από το άρθρο 33, παράγραφος 1, σημείο 1, του *zakon za zdravnoto osiguruvane* (νόμου περί ασφαλίσεως ασθενείας) προκύπτει ότι κάθε Βούλγαρος υπήκοος ο οποίος δεν έχει επίσης την ιθαγένεια άλλου κράτους καλύπτεται υποχρεωτικά από το εθνικό σύστημα ασφαλίσεως ασθενείας.

15 Κατά το άρθρο 40, παράγραφος 1, του νόμου αυτού:

«Οι ασφαλιστικές εισφορές υγείας του ασφαλισμένου, οι οποίες υπολογίζονται σύμφωνα με το άρθρο 29, παράγραφος 3, καθορίζονται λαμβανομένων υπόψη των ακόλουθων εισοδημάτων και καταβάλλονται ως εξής:

[...]

8. για τα πρόσωπα που λαμβάνουν επιδόματα ανεργίας –το ποσό των καταβληθέντων επιδομάτων· οι εισφορές καλύπτονται από τον κρατικό προϋπολογισμό και καταβάλλονται έως τη 10η ημέρα του επομένου μηνός από εκείνον τον οποίο αφορούν.

[...]»

16 Το άρθρο 40, παράγραφος 5, του εν λόγω νόμου προβλέπει, μεταξύ άλλων, ότι κάθε πρόσωπο που δεν έχει ασφαλιστική κάλυψη δυνάμει των παραγράφων 1, 2 και 3 οφείλει να καταβάλλει εισφορές κοινωνικής ασφαλίσεως.

Η κανονιστική απόφαση για την απόσπαση των εργαζομένων και για τις περιόδους πρακτικής ειδικεύσεως στην αλλοδαπή

17 Το άρθρο 2, παράγραφος 1, της *Naredba za sluzhebните komandirovki i spetsializatsii v chuzhbina* (κανονιστικής αποφάσεως για την απόσπαση των εργαζομένων και για τις περιόδους πρακτικής ειδικεύσεως στην αλλοδαπή) έχει ως εξής:

«Απόσπαση στην αλλοδαπή είναι η αποστολή ενός προσώπου στην αλλοδαπή για την εκτέλεση συγκεκριμένης εργασίας κατ' εντολήν του οργάνου που το αποσπά.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

18 Στις 15 Σεπτεμβρίου 2016, η Walltorια που εδρεύει στη Βουλγαρία συνήψε σύμβαση εργασίας με τον Petyo Stefanov Panchen, Βούλγαρο υπήκοο, για την παροχή υπηρεσιών στη Σόφια (Βουλγαρία) από τις 16 Σεπτεμβρίου 2016. Η σύμβαση προέβλεπε δοκιμαστική περίοδο έξι μηνών.

19 Στο παρελθόν, ο P. S. Panchen είχε εργαστεί για διάφορους εργοδότες, η δε τελευταία σχέση εργασίας του είχε λήξει την 1η Μαρτίου 2015.

20 Ο P. S. Panchen αποσπάσθηκε από τη Walltorια στο Ηνωμένο Βασίλειο μεταξύ της 26ης Σεπτεμβρίου και της 6ης Οκτωβρίου 2016.

21 Στις 25 Οκτωβρίου 2016, η Walltorια απέλυσε τον P. S. Panchen.

- 22 Στις 13 Ιανουαρίου 2017, η Walltopia ζήτησε από την Teritorialna direktsia na Natsionalnata agentsia za prihodite – Veliko Tarnovo (περιφερειακή διεύθυνση της εθνικής υπηρεσίας δημοσίων εσόδων του Veliko Tarnovo) (στο εξής: αρμόδια εθνική αρχή) την έκδοση του πιστοποιητικού τύπου A 1 που να βεβαιώνει ότι στην περίπτωση του P. S. Punchev ήταν εφαρμοστέα η βουλγαρική νομοθεσία κατά το χρονικό διάστημα της αποσπάσεώς του. Στην αίτησή της, η Walltopia παρείχε, μεταξύ άλλων, τα στοιχεία της επιχειρήσεως στην οποία είχε αποσπασθεί ο P. S. Punchev και ανέφερε τη διάρκεια της αποσπάσεως. Ανέφερε, επίσης, ότι ο ενδιαφερόμενος είχε προσληφθεί προκειμένου να αποσπαστεί στη συγκεκριμένη θέση και ότι, κατά τη διάρκεια της αποσπάσεώς του, παρέμενε μισθωτός της Walltopia και ελάμβανε αμοιβή από την ίδια, είχε δε κοινωνική ασφάλιση η οποία κάλυπτε τους κινδύνους της υγείας.
- 23 Με απόφαση της 27ης Ιανουαρίου 2017, ο ανώτερος επιθεωρητής δημοσίων εσόδων της αρμόδιας εθνικής αρχής αρνήθηκε να χορηγήσει τη βεβαίωση που είχε ζητηθεί, για τον λόγο ότι δεν πληρούνταν η απαίτηση υπαγωγής του μισθωτού στη βουλγαρική νομοθεσία τουλάχιστον για ένα μήνα πριν από την απόσπαση. Συγκεκριμένα, ο P. S. Punchev, ο οποίος δεν ελάμβανε επιδόματα ανεργίας κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής, δεν μπορούσε να θεωρηθεί ότι είχε την ιδιότητα του ασφαλισμένου.
- 24 Κατόπιν ασκήσεως ενδικοφανούς προσφυγής, η εν λόγω απόφαση επικυρώθηκε στις 27 Φεβρουαρίου 2017 με απόφαση του διευθυντή της ίδιας αρχής.
- 25 Το αιτούν δικαστήριο, το οποίο επιλήφθηκε της προσφυγής που ασκήθηκε ενώπιόν του κατά της αρνήσεως χορηγήσεως της ζητηθείσας βεβαιώσεως, επισημαίνει ότι, κατά το άρθρο 12, παράγραφος 1, του κανονισμού 883/2004, ένα αποσπασμένο πρόσωπο εξακολουθεί να υπάγεται στη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο ο εργοδότης του ασκεί κανονικά τις δραστηριότητές του μόνον εφόσον πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις, και δη εφόσον η απόσπαση δεν υπερβαίνει τους 24 μήνες και το πρόσωπο αυτό δεν έχει αποσταλεί σε αντικατάσταση άλλου αποσπασμένου. Κατά το αιτούν δικαστήριο, δεν αμφισβητείται ότι οι προϋποθέσεις αυτές πληρούνται στην υπόθεση της κύριας δίκης.
- 26 Ωστόσο, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί εάν η θέση της αρμόδιας εθνικής αρχής, κατά την οποία ο P. S. Punchev δεν υπαγόταν στη βουλγαρική νομοθεσία πριν από την έναρξη της μισθωτής δραστηριότητάς του για τη Walltopia, είναι σύμφωνη με τον σκοπό και την έννοια του άρθρου 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 987/2009, σε συνδυασμό με το άρθρο 12, παράγραφος 1, του κανονισμού 883/2004.
- 27 Συναφώς, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου περί ασφαλίσεως ασθενείας, ένα πρόσωπο οφείλει να καταβάλλει τις υποχρεωτικές εισφορές κοινωνικής ασφαλίσεως, είτε έχει ασκήσει είτε όχι ορισμένη δραστηριότητα. Η μη καταβολή των εισφορών αυτών του στερεί το δικαίωμα ασφαλιστικής καλύψεως.
- 28 Το αιτούν δικαστήριο έχει, εξάλλου, αμφιβολίες σχετικά με το ζήτημα αν πρέπει να λάβει υπόψη την ιθαγένεια του συγκεκριμένου προσώπου, όταν το πρόσωπο αυτό είναι υπήκοος κράτους μέλους, ή τη συνήθη διαμονή του, κατά την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο ι', του κανονισμού 883/2004. Σε περίπτωση που ούτε η ιθαγένεια ούτε η συνήθης διαμονή είναι κρίσιμα στοιχεία ερμηνείας, το εν λόγω δικαστήριο διερωτάται ποια στοιχεία πρέπει να ληφθούν υπόψη για την ερμηνεία της φράσεως «υπόκειται [...] στη νομοθεσία» που περιλαμβάνεται στο άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 987/2009, σε συνδυασμό με το άρθρο 12, παράγραφος 1, του κανονισμού 883/2004.

29 Υπ' αυτές τις συνθήκες, το Administrativen sad Veliko Tarnovo (πρωτοβάθμιο διοικητικό δικαστήριο του Veliko Tarnovo, Βουλγαρία) αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

- «1) Έχει το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού [987/2009] σε συνδυασμό με το άρθρο 12, παράγραφος 1, του κανονισμού [883/2004] την έννοια ότι το αναφερόμενο στις ανωτέρω διατάξεις πρόσωπο που ασκεί μισθωτή δραστηριότητα δεν υπόκειται στη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο έχει την έδρα του ο εργοδότης του, εάν το πρόσωπο αυτό δεν είχε την ιδιότητα του ασφαλισμένου στο εν λόγω κράτος μέλος αμέσως πριν από την έναρξη της απασχολήσεώς του κατά τα οριζόμενα στην εθνική νομοθεσία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 1, στοιχείο ιβ', του κανονισμού [883/2004];
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, επιτρέπεται το εθνικό δικαστήριο, κατά την ερμηνεία του περιεχομένου και της έννοιας της φράσεως “υπόκειται [...] στη νομοθεσία” η οποία περιλαμβάνεται στο άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού [987/2009] και της φράσεως “υπάγεται στη νομοθεσία” η οποία περιλαμβάνεται στο άρθρο 12, παράγραφος 1, του κανονισμού [883/2004], να λάβει υπόψη την ιθαγένεια κράτους μέλους, εάν το πρόσωπο που ασκεί μισθωτή δραστηριότητα υπόκειται ούτως ή άλλως στην εθνική νομοθεσία μόνο λόγω της ιθαγένειάς του;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως και στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, μπορεί το εθνικό δικαστήριο, κατά την εφαρμογή της έννοιας που αποτελεί αντικείμενο του ως άνω δεύτερου ερωτήματος, να λάβει υπόψη τη συνήθη και μόνιμη διαμονή του προσώπου που ασκεί δραστηριότητα, κατά την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο ι', του κανονισμού [883/2004];
- 4) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως και στο τρίτο προδικαστικό ερώτημα, ποια στοιχεία ερμηνείας έχει στη διάθεσή του το εθνικό δικαστήριο για να καθορίσει το περιεχόμενο της φράσεως “υπάγεται στη νομοθεσία” η οποία περιλαμβάνεται στο άρθρο 12, παράγραφος 1, του κανονισμού [883/2004] και της φράσεως “υπόκειται [...] στη νομοθεσία” η οποία περιλαμβάνεται στο άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού [987/2009], προκειμένου να εφαρμόσει τις διατάξεις αυτές κατά τρόπο που να συνάδει επακριβώς με το πνεύμα τους;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

- 30 Με τα τέσσερα ερωτήματά του, τα οποία πρέπει να εξεταστούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί εάν το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 987/2009, σε συνδυασμό με το άρθρο 12, παράγραφος 1, του κανονισμού 883/2004, έχει την έννοια ότι ένας μισθωτός που προσλαμβάνεται προκειμένου να αποσπαστεί σε άλλο κράτος μέλος πρέπει να θεωρηθεί ότι «αμέσως πριν από την έναρξη της απασχολήσεώς του [...] υπόκειται ήδη στη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο έχει την έδρα του ο εργοδότης του», κατά την έννοια του άρθρου 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 987/2009, όταν, αμέσως πριν από την έναρξη της μισθωτής δραστηριότητάς του και ενώ δεν είχε την ιδιότητα του ασφαλισμένου βάσει της νομοθεσίας αυτής, ο μισθωτός είχε την ιθαγένεια του εν λόγω κράτους μέλους και η κατοικία του, κατά την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο ι', του κανονισμού 883/2004, βρισκόταν σ' αυτό το ίδιο κράτος μέλος.
- 31 Εν προκειμένω, από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι ο P. S. Punchev, Βούλγαρος υπήκοος, προσελήφθη από τη Walltoria προκειμένου να αποσπαστεί στο Ηνωμένο Βασίλειο. Στη συνέχεια, η αρμόδια εθνική αρχή αρνήθηκε να χορηγήσει στη Walltoria πιστοποιητικό τύπου A 1 που να βεβαιώνει ότι στην περίπτωση του P. S. Punchev ήταν εφαρμοστέα η βουλγαρική νομοθεσία, για τον λόγο ότι αυτός δεν υπαγόταν στην εν λόγω νομοθεσία τουλάχιστον για ένα μήνα πριν από την απόσπασή του.

- 32 Πρέπει, καταρχάς, να υπομνησθεί ότι, κατά το άρθρο 12, παράγραφος 1, του κανονισμού 883/2004, το πρόσωπο που ασκεί μισθωτή δραστηριότητα σε κράτος μέλος για λογαριασμό εργοδότη ο οποίος ασκεί κανονικά τις δραστηριότητές του εκεί και το οποίο έχει αποσπαστεί από τον εργοδότη του σε άλλο κράτος μέλος για να εκτελέσει εργασία για λογαριασμό του εν λόγω εργοδότη, εξακολουθεί να υπάγεται στη νομοθεσία του πρώτου κράτους μέλους, υπό τον όρο ότι η προβλεπόμενη διάρκεια της εργασίας αυτής δεν υπερβαίνει τους 24 μήνες και ότι το πρόσωπο αυτό δεν έχει αποσταλεί σε αντικατάσταση άλλου αποσπασμένου προσώπου.
- 33 Το δε άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 987/2009 ορίζει ότι, για την εφαρμογή του άρθρου 12, παράγραφος 1, του κανονισμού 883/2004, ένα πρόσωπο που ασκεί μισθωτή δραστηριότητα σε κράτος μέλος για λογαριασμό εργοδότη ο οποίος ασκεί κανονικά τις δραστηριότητές του εκεί και το οποίο έχει αποσπαστεί από τον εν λόγω εργοδότη σε άλλο κράτος μέλος «μπορεί να είναι πρόσωπο που προσλαμβάνεται προκειμένου να αποσπαστεί σε άλλο κράτος μέλος, υπό τον όρον ότι, αμέσως πριν από την έναρξη της απασχόλησής του, ο ενδιαφερόμενος υπόκειται ήδη στη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο έχει την έδρα του ο εργοδότης του».
- 34 Από το ίδιο το γράμμα του άρθρου 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 987/2009 προκύπτει, επομένως, ότι το γεγονός ότι ένα πρόσωπο προσλαμβάνεται για να αποσπαστεί σε άλλο κράτος μέλος δεν συνιστά εμπόδιο στο να θεωρηθεί ότι αποτελεί «πρόσωπο που ασκεί μισθωτή δραστηριότητα σε κράτος μέλος για λογαριασμό εργοδότη ο οποίος ασκεί κανονικά τις δραστηριότητές του εκεί και το οποίο έχει αποσπαστεί από τον εν λόγω εργοδότη σε άλλο κράτος μέλος για να εκτελέσει εργασία για λογαριασμό του εν λόγω εργοδότη», κατά την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 1, του κανονισμού 883/2004, με αποτέλεσμα, σε μια τέτοια περίπτωση, υπό την επιφύλαξη πληρώσεως και των λοιπών προϋποθέσεων που προβλέπει η διάταξη αυτή, οι οποίες δεν αποτελούν αντικείμενο της παρούσας προδικαστικής παραπομπής, το πρόσωπο αυτό να εξακολουθεί να υπάγεται στη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο ο εργοδότης του ασκεί κανονικά τις δραστηριότητές του, δυνάμει της εν λόγω δεύτερης διατάξεως.
- 35 Μολονότι δεν απαιτείται, συνεπώς, για την εφαρμογή του άρθρου 12, παράγραφος 1, του κανονισμού 883/2004, ένα πρόσωπο το οποίο προσλαμβάνεται προκειμένου να αποσπαστεί σε άλλο κράτος μέλος να έχει ασκήσει, στο κράτος μέλος στο οποίο ο εργοδότης του ασκεί κανονικά τις δραστηριότητές του, μισθωτή δραστηριότητα για λογαριασμό του εργοδότη του πριν από την απόσπασή του, εντούτοις, από το γράμμα του άρθρου 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 987/2009 προκύπτει ότι το πρόσωπο αυτό πρέπει, αμέσως πριν από την έναρξη της αποσπάσεώς του, να υπάγεται ήδη στη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο έχει την έδρα του ο εργοδότης του.
- 36 Η ερμηνεία αυτή του άρθρου 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 987/2009 συνάδει με το άρθρο 12, παράγραφος 1, του κανονισμού 883/2004, το οποίο προβλέπει, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 32 της παρούσας αποφάσεως, ότι, εάν πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις που προβλέπει η διάταξη αυτή, το ενδιαφερόμενο πρόσωπο «εξακολουθεί να υπάγεται» στη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο έχει την έδρα του ο εργοδότης που το αποσπά, πράγμα το οποίο επιβεβαιώνει ότι ο ενδιαφερόμενος πρέπει να υπάγεται ήδη στη νομοθεσία αυτή πριν από την απόσπασή του.
- 37 Ομοίως, η ερμηνεία κατά την οποία ένα πρόσωπο που προσλαμβάνεται για να αποσπαστεί σε άλλο κράτος μέλος πρέπει να υπάγεται ήδη στη νομοθεσία του κράτους μέλους του εργοδότη ο οποίος το αποσπά προκειμένου η περίπτωση του να εμπίπτει στο άρθρο 12, παράγραφος 1, του κανονισμού 883/2004, καθόσον η διάταξη αυτή παρεκκλίνει από τον γενικό κανόνα του άρθρου 11, παράγραφος 3, στοιχείο α', του κανονισμού αυτού, επιρρωννύεται επίσης από τους σκοπούς που επιδιώκει το άρθρο 12, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού.
- 38 Πράγματι, η τελευταία αυτή διάταξη έχει σκοπό, μεταξύ άλλων, την προαγωγή της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών υπέρ των επιχειρήσεων που κάνουν χρήση της εν λόγω διατάξεως αποστέλλοντας εργαζομένους σε κράτη μέλη άλλα από εκείνο εντός του οποίου αυτές είναι εγκαταστημένες. Μια τέτοια διάταξη αποσκοπεί, συνεπώς, στην υπερπήδηση των εμποδίων που μπορούν να δυσχεράνουν

την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων και, επίσης, στη διευκόλυνση της οικονομικής αλληλοδιεισδύσεως διά της αποφυγής των διοικητικών περιπλοκών, ιδίως για τους εργαζομένους και τις επιχειρήσεις (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 10ης Φεβρουαρίου 2000, FTS, C-202/97, EU:C:2000:75, σκέψη 28 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 39 Ειδικότερα, προκειμένου να αποφευχθεί το ενδεχόμενο μια εγκατεστημένη στο έδαφος κράτους μέλους επιχείρηση να είναι αναγκασμένη να ασφαλίσει τους εργαζομένους της, που υπόκεινται κανονικά στην περί κοινωνικής ασφαλίσεως νομοθεσία του κράτους αυτού, στο σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως άλλου κράτους μέλους όπου αυτοί έχουν αποσταλεί για την εκτέλεση εργασιών περιορισμένης χρονικής διάρκειας –πράγμα που θα καθιστούσε περισσότερο περίπλοκη την άσκηση της ελευθερίας παροχής υπηρεσιών–, το άρθρο 12, παράγραφος 1, του κανονισμού 883/2004 επιτρέπει στην επιχείρηση να εξακολουθήσει να έχει τους εργαζομένους της ασφαλισμένους στο σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως του πρώτου κράτους μέλους, εφόσον η επιχείρηση τηρεί τις προϋποθέσεις που διέπουν την ελευθερία παροχής υπηρεσιών (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 10ης Φεβρουαρίου 2000, FTS, C-202/97, EU:C:2000:75, σκέψη 29 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 40 Πρέπει, συνεπώς, να εξεταστεί εάν ένα πρόσωπο το οποίο προσλαμβάνεται για να αποσπαστεί σε άλλο κράτος μέλος και το οποίο βρίσκεται σε κατάσταση παρόμοια με αυτή του P. S. Punched πρέπει να θεωρηθεί ότι «αμέσως πριν από την έναρξη της απασχόλησής του [...] υπόκειται ήδη στη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο έχει την έδρα του ο εργοδότης του», κατά την έννοια του άρθρου 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 987/2009.
- 41 Συναφώς, πρέπει καταρχάς να υπομνησθεί ότι οι διατάξεις του τίτλου II του κανονισμού 883/2004, τμήμα των οποίων αποτελούν τα άρθρα 11 έως 16 του κανονισμού αυτού, συνιστούν ένα πλήρες και ομοιόμορφο σύστημα κανόνων ιδιωτικού διεθνούς δικαίου. Με τις εν λόγω διατάξεις δεν σκοπείται μόνον η αποφυγή της ταυτόχρονης εφαρμογής περισσότερων εθνικών νομοθεσιών και των εντεύθεν δυναμένων να προκύψουν περιπλοκών, αλλά και η αποφυγή του ενδεχομένου τα υπαγόμενα στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού πρόσωπα να στερούνται προστασίας σε θέματα κοινωνικής ασφαλίσεως λόγω ελλείψεως οποιασδήποτε εφαρμοστέας νομοθεσίας (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 1ης Φεβρουαρίου 2017, Tolley, C-430/15, EU:C:2017:74, σκέψη 58 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 42 Ως εκ τούτου, οσάκις ένα πρόσωπο εμπίπτει στο προσωπικό πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 883/2004, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 του κανονισμού αυτού, ισχύει κατ' αρχήν ο προβλεπόμενος στο άρθρο 11, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού κανόνας της εφαρμογής μίας μόνον εθνικής νομοθεσίας, η δε εφαρμοστέα εθνική νομοθεσία καθορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του τίτλου II του εν λόγω κανονισμού (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 1ης Φεβρουαρίου 2017, Tolley, C-430/15, EU:C:2017:74, σκέψη 59 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 43 Όσον αφορά το άρθρο 11, παράγραφος 3, του κανονισμού 883/2004, μοναδικός σκοπός του άρθρου αυτού είναι ο καθορισμός, υπό την επιφύλαξη των άρθρων 12 έως 16 του ίδιου κανονισμού, της εθνικής νομοθεσίας που τυγχάνει εφαρμογής επί των προσώπων τα οποία εμπίπτουν σε μία από τις περιπτώσεις των στοιχείων α' έως ε' της διατάξεως αυτής (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 1ης Φεβρουαρίου 2017, Tolley, C-430/15, EU:C:2017:74, σκέψη 60 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 44 Εν προκειμένω, το αιτούν δικαστήριο φαίνεται να εκτιμά ότι η κατάσταση του P. S. Punched ακριβώς πριν από την έναρξη της μισθωτής δραστηριότητάς του για τη Walltorpia δεν εμπίπτει σε καμία από τις περιπτώσεις που απαριθμεί το άρθρο 11, παράγραφος 3, στοιχεία α' έως δ', του κανονισμού 883/2004, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο δικαστήριο αυτό να εξακριβώσει.
- 45 Εάν όντως συντρέχει τέτοια περίπτωση, από το άρθρο 11, παράγραφος 3, στοιχείο ε', του κανονισμού 883/2004 προκύπτει ότι η βουλγαρική νομοθεσία ήταν, εν πάση περιπτώσει, εφαρμοστέα στην περίπτωση του P. S. Punched ακριβώς πριν από την έναρξη της μισθωτής δραστηριότητάς του για τη Walltorpia. Πράγματι, κατά τη διάταξη αυτή, οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο στο οποίο δεν

εφαρμόζονται οι διατάξεις των στοιχείων α' έως δ' του άρθρου 11, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού υπάγεται στη νομοθεσία του κράτους μέλους κατοικίας, υπό την επιφύλαξη άλλων διατάξεων του εν λόγω κανονισμού που του εξασφαλίζουν παροχές δυνάμει της νομοθεσίας ενός ή περισσότερων άλλων κρατών μελών. Από τη δικογραφία που έχει στη διάθεσή του το Δικαστήριο προκύπτει ότι ο P. S. Punchev είχε την κατοικία του, κατά την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο ι', του κανονισμού 883/2004, στη Βουλγαρία ακριβώς πριν από την έναρξη της δραστηριότητας αυτής.

- 46 Στη συνέχεια, μολονότι η ιθαγένεια ενός προσώπου μπορεί, κατά περίπτωση, να έχει σημασία προκειμένου να καθοριστεί εάν το πρόσωπο αυτό εμπίπτει στο προσωπικό πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 883/2004, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 του κανονισμού αυτού, εντούτοις δεν περιλαμβάνεται, αυτή καθαυτή, μεταξύ των κριτηρίων που απαριθμούν οι κανόνες συγκρούσεως του τίτλου II του κανονισμού αυτού, και επομένως, εν προκειμένω, το γεγονός ότι ο P. S. Punchev κατέχει τη βουλγαρική ιθαγένεια δεν είναι, εν πάση περιπτώσει, αυτό και μόνο, καθοριστικής σημασίας για την εφαρμογή των εν λόγω κανόνων.
- 47 Τέλος, όσον αφορά το γεγονός ότι η αρμόδια εθνική αρχή στην υπόθεση της κύριας δίκης έκρινε ότι, δεδομένου ότι ο P. S. Punchev δεν είχε δικαιώματα στον τομέα της ασφάλισης υγείας και δεν ήταν «ασφαλισμένος» βάσει του βουλγαρικού δικαίου, δεν ήταν εφαρμοστέα στην περίπτωση του η βουλγαρική νομοθεσία, πρέπει να υπομνησθεί ότι, ασφαλώς, οι διατάξεις του τίτλου II του κανονισμού 883/2004 έχουν ως αποκλειστικό σκοπό τον προσδιορισμό της εθνικής νομοθεσίας η οποία εφαρμόζεται επί των προσώπων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού. Οι διατάξεις αυτές δεν αποσκοπούν, αυτές καθαυτές, στον καθορισμό των προϋποθέσεων της συστάσεως του δικαιώματος ή της υποχρεώσεως υπαγωγής σε σύστημα κοινωνικής ασφάλισης ή σε κάποιον κλάδο ενός τέτοιου συστήματος. Όπως έχει επανειλημμένως αποφανθεί το Δικαστήριο, εναπόκειται στη νομοθεσία κάθε κράτους μέλους να καθορίσει τις προϋποθέσεις αυτές (βλ., συναφώς, απόφαση της 3ης Μαΐου 1990, *Kits van Heijningen*, C-2/89, EU:C:1990:183, σκέψη 19 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 48 Εντούτοις, καθορίζοντας τις προϋποθέσεις σχετικά με τη σύσταση του δικαιώματος υπαγωγής σε σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, τα κράτη μέλη οφείλουν να τηρούν τις διατάξεις του ισχύοντος δικαίου της Ένωσης (βλ., συναφώς, απόφαση της 3ης Μαΐου 1990, *Kits van Heijningen*, C-2/89, EU:C:1990:183, σκέψη 20 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Ειδικότερα, οι κανόνες συγκρούσεως που προβλέπει ο κανονισμός 883/2004 επιβάλλονται κατά τρόπο δεσμευτικό στα κράτη μέλη, τα οποία δεν έχουν, συνεπώς, την ευχέρεια να καθορίζουν κατά πόσον είναι εφαρμοστέα η δική τους νομοθεσία ή η νομοθεσία άλλου κράτους μέλους (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 23ης Σεπτεμβρίου 1982, *Kuijpers*, 276/81, EU:C:1982:317, σκέψη 14, της 12ης Ιουνίου 1986, *Ten Holder*, 302/84, EU:C:1986:242, σκέψη 21, της 14ης Οκτωβρίου 2010, *van Delft κ.λπ.*, C-345/09, EU:C:2010:610, σκέψεις 51 και 52, καθώς και της 13ης Ιουλίου 2017, *Szoja*, C-89/16, EU:C:2017:538, σκέψη 42).
- 49 Οι προϋποθέσεις συστάσεως του δικαιώματος υπαγωγής σε σύστημα κοινωνικής ασφάλισης δεν μπορούν, επομένως, να έχουν ως συνέπεια τον αποκλεισμό από το πεδίο εφαρμογής της επίμαχης νομοθεσίας των προσώπων στα οποία εφαρμόζεται η νομοθεσία αυτή δυνάμει του κανονισμού 883/2004 (βλ., συναφώς, απόφαση της 3ης Μαΐου 1990, *Kits van Heijningen*, C-2/89, EU:C:1990:183, σκέψη 20 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Πράγματι, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 41 της παρούσας αποφάσεως, οι διατάξεις του τίτλου II του κανονισμού αυτού έχουν ως σκοπό, μεταξύ άλλων, να αποτραπεί το ενδεχόμενο τα υπαγόμενα στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού πρόσωπα να στερούνται προστασίας σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης λόγω ελλείψεως οποιασδήποτε εφαρμοστέας νομοθεσίας.
- 50 Όμως, εν προκειμένω, από την ενώπιον του Δικαστηρίου δικογραφία δεν προκύπτει ότι μια νομοθεσία άλλου κράτους μέλους πλην της Βουλγαρίας θα είχε τύχει εφαρμογής στην περίπτωση του P. S. Punchev ακριβώς πριν από την έναρξη της μισθωτής δραστηριότητάς του για τη Walltopia, πράγμα το οποίο εντούτοις εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

- 51 Κατόπιν των προεκτεθέντων, στα υποβληθέντα ερωτήματα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 987/2009, σε συνδυασμό με το άρθρο 12, παράγραφος 1, του κανονισμού 883/2004, έχει την έννοια ότι μισθωτός ο οποίος προσλαμβάνεται προκειμένου να αποσπαστεί σε άλλο κράτος μέλος πρέπει να θεωρηθεί ότι «αμέσως πριν από την έναρξη της απασχόλησής του [...] υπόκειται ήδη στη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο έχει την έδρα του ο εργοδότης του», κατά την έννοια του άρθρου 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 987/2009, μολονότι ο μισθωτός αυτός δεν είχε την ιδιότητα του ασφαλισμένου κατ' εφαρμογήν της νομοθεσίας του εν λόγω κράτους μέλους ακριβώς πριν από την έναρξη της μισθωτής δραστηριότητάς του, εφόσον είχε κατά τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή την κατοικία του στο εν λόγω κράτος μέλος, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 52 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) αποφαίνεται:

Το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 987/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για καθορισμό της διαδικασίας εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας, σε συνδυασμό με το άρθρο 12, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 465/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, έχει την έννοια ότι μισθωτός ο οποίος προσλαμβάνεται προκειμένου να αποσπαστεί σε άλλο κράτος μέλος πρέπει να θεωρηθεί ότι «αμέσως πριν από την έναρξη της απασχόλησής του [...] υπόκειται ήδη στη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο έχει την έδρα του ο εργοδότης του», κατά την έννοια του άρθρου 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 987/2009, μολονότι ο μισθωτός αυτός δεν είχε την ιδιότητα του ασφαλισμένου κατ' εφαρμογήν της νομοθεσίας του εν λόγω κράτους μέλους ακριβώς πριν από την έναρξη της μισθωτής δραστηριότητάς του, εφόσον είχε κατά τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή την κατοικία του στο εν λόγω κράτος μέλος, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

(υπογραφές)